

Sen isteseydin verirdi; aa da kim oluyor ki?

Sen isteseydin verirdi

Bir köyde varlıklı bir aa, kendisine büyük ve gösterişli bir konak yaptırmış. Konak tamamlanınca da açılış günü bütün köy halkını davet etmiş. Zengin-fakir, genç-ihltiyar, kadın-erkek, çocuk-büyük... Hatta köyün delisini bile çağırılmışlar. Çünkü o gün ağanın sofrası geniş, kapısı açık, ikramı boldur.

Göz Beyaz Ata Takılır

Yemekler yenmiş, sofralar kalkmış, insanlar birer birer ayrılmaya başlamış. Aa, adamlarına dönüp, "Deliye sorun, bu konaktan ne isterse alsın." demiş. Delinin gözü bahçede bağlı duran beyaz ata ilişmiş. O at, konağın en güzel atıymış; ağanın gözdesi, gururu, kıymetlisiymiş. Deli hiç tereddüt etmeden, "Ben bu beyaz atı istiyorum." demiş.

Aa Vermek İstemez

Adamlar meseleyi ağaya söylemiş. Aa bir an durmuş, yüzü değişmiş. Çünkü söz sözdür ama beyaz at da kolay vazgeçilecek bir şey değildir. "Hayır," demiş, "başka ne isterse verin; ama o at olmaz." Deliye haber götürmüşler. Fakat deli directmiş: **"Ben başka bir şey istemem. İlla o beyaz at."** Aa yine razı olmamış. Böylece deli, konaktan eli boş, mahzun ve kırık bir hâlde ayrılmış.

Delinin Sözü

Deli giderken kendi kendine bir şeyler söylüyormuş. Ağanın dikkatini çekmiş bu hâl. Adamlarına, "Gidin bakın, ne diyor?" demiş. Adamlar yaklaşmış, dinlemişler. Deli aynı cümleyi tekrar edip duruyormuş: **"Sen isteseydin verirdi; aa da kim oluyor ki? Sen isteseydin verirdi; aa da kim oluyor ki?"**

Söz Ağanın Kalbine Dokunur

Adamlar gelip delinin sözünü ağaya söylemişler. Aa bu sözü duyunca irkilmiş. Çünkü deli, görünüşte ağaya değil, hakikatte bütün sebeplerin üstündeki kudrete bakıyormuş. At ağanın elindedir; ama vermek de vermemek de Allah'ın dilemesiyle olur. Aa bir anda meseleyi anlamış ve "Geri çağırın onu. Atı verin." demiş.

Bu Defa At Verilir

Deliyi geri çağırılmışlar. Beyaz atın yularını eline vermişler. Deli bu defa konağın kapısından boynu bükük değil, elinde istediği atla çıkmış. Fakat yine kendi kendine konuşmaya devam ediyormuş. Aa tekrar merak etmiş: "Gidin bakın, şimdi ne diyor?" Adamlar dinlemişler. Deli

bu defa şöyle diyormuş: **“Sen istedin de verdi; ağa da kim oluyor ki? Sen istedin de verdi; ağa da kim oluyor ki?”**

Hakikat

İşte mesele budur. İnsan bazen kapıyı sebepten bilir. Rızkı patrondan, şifayı doktordan, başarıyı insandan, hediyeği ağadan, yardımını kuldan zanneder. Hâlbuki bütün kapıların arkasında Allah'ın iradesi vardır. Kul sadece perdedir. Veren O'dur, alıkoyan O'dur, açan O'dur, kapatan O'dur.

Nefse Ders

Ey nefsim! Sen sebeplerin önünde fazla eğilme. İnsanlardan ümit bekleyip sonra kırılma. Sen isteseydin verirdi Bir kul vermedi diye mahzun olma; bir kul verdi diye de onu hakiki sahip zannetme. Ağa da kim oluyor ki? Patron da kim oluyor ki? Makam sahibi de kim oluyor ki? Sebeplerin hepsi birer perdedir. Kudret Allah'ındır, mülk Allah'ındır, hüküm Allah'ındır.

Son Söz

Deli gibi görünen adam, akıllılara büyük bir ders vermişti: “Sen isteseydin verirdi; ağa da kim oluyor ki?” **Bu söz, sebeplerin saltanatını yıkan bir tevhid cümlesidir.** Müminin kalbi bunu bilirse kimsenin kapısında zillete düşmez. Verilirse şükreder, verilmezse razı olur. Çünkü bilir ki veren de O'dur, vermeyen de O'dur; ve O vermediğinde bile kulunu mahrum bırakmaz.